

MAHAMAHOPADHYAYA
S. S. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TRUVANMITHUR 41 MADRAS 41
திருச்சிறம்பலம்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுச்சிவஸாரூப்யதாயிநேம:

சோமசுந்தர மும்மணிக்கோவை.

இஃது

“வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்”

ஸ்ரீல ஸ்ரீ

சோமசுந்தரநாயகாவர்சனது மாணுக்கரும்,

சென்னை

வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்த சபையடியவருள் ஒருவரும்

ஐகோர்டு அப்லேட்சையர்ட் கிளர்க்கும்

ஆகிய

அ. சோமசுந்தர முதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை;

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

உ

சி வ ம ய ம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாயகர் அவர்கள்

ஜெனன தினம்.

நேரிசை வெண்பா.

சீரார் வரூபவவாண் டொண்சிங்கத் தீர்தேதி
நாரா ரிராமலிங்க நாயகற்கு—மேராரூ
மம்மணியம் மைக்குந்த வப்பயனா லார்ந்தனனாத்
செம்மலாஞ் சுந்தரனார் தேர்.

சிவசாயுச்சிய முற்ற திருநட்சத்திரம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சார்வரி மாசுநற் றேதிபன் னொன்றினிற் சாருசுனி
லேர்வரி முற்பிறை நான்கினி லேம்பத்தைந் தென்வயதிற்
பேர்வரி யீற்றிற் பிறங்கிய நாளினிற் பேர்மதியா
னார்வரி சோமநற் சுந்தர வாண்டகை யண்டினனே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநஸம்பந்தகுருப்யோநமஃ

சோமசுந்தர மும்மணிக் கோவை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

மும்மைபொழிந் தோர்துதிக்கை முற்றிநாற் பாதங்கொண்
டெம்மையாள் போதகத்தை யேத்துமொரு—மும்மணிக்கு
மாவானான் மாவானான் மாவானான் பூசித்த
மாவானான் மாவான் றுணை.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

கழலாத வின்னற் பவக்கட னீர்திக் கதிக்கரைசேர்ந்
தழலாத விற்ப மடைக்குநற் றெப்பமென் றூரருள்வான்
கழலாத ஞானக் கடன்முகந் தோர்திருத் தோணிசொரி
யுழலாத தெய்வப் புயலென் னுளக்க லொளிரு மன்றே.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மாமணி நித்தில மோடரி படுத்துப்
பேரலை முடங்காப் பெருநில மகட்குச்
சித்திரப் படாமென வொத்துநின் றவிரு
மளக்கரின் வீழுபு வங்கார் திறைகளத்
துறுபயன் றெரிப்பிய கருள்கோட் செம்மன்
மஞ்ச ஞெமல்பொறிப் புன்வா யடைப்பார்
நீர்ப்பறம் பாற்றப் போய்த்துற் றூரரு
டண்டா துறைக்குந் தீக்மை யொட்டவு
முன்னர்ஞான் றொருவ னென்னிகர்த் தரிசென்
றுடன்முழு துற்ற கருளிற் பயனிலென்
றறைவது கடுப்பவுஞ் சிலைவாள் காட்டிச்

சிலைக்குபு வளைகொளீஇப் பரிதிகர மடக்கி
யஞ்சு தரித்தோ ரகிலம் புரக்கு
மிறையருள் பெறீஇய வொருமால் யானெனப்
படஇப் பெயல்சிறக்கும் பருவரை படைத்து
வானுப் பெருவளம் வட்க ரின்றித்
துறுமிய குறும்ப லூர்கள் சூழ்ந்திலகித்
தலைகொண்டு நின்றலிற் றரைமகட் கணியிற்
றொண்டையா நின்றது தொண்டையா மாதோ
வதனனி முகனிற் பொலிநலச் சென்னை
யெனவரு நகரிற் றிருவுடன் மாய
னோற்றுறு வரத்திற் றம்பெயர்த் தெனவேண்
டதுமுத லிலக்குமி நாரண புரியெனச்
சகஞ்சொலுஞ் சூளைத் தனிப்பெரும் பதியிற்
நீந்தமி டர்ந்த முடிபுஞ் சிறப்ப
வார்ந்தமெய் யடிய ரகங்குளீஇச் செழிப்பச்
சமய சந்தானத் தகுபரப் பெருமை
மாயிரு ஞாலங் கவியிய வேங்கப்
பொங்க னுங்கினரிற் புறத்தினர் மயங்க
முதலீ நின்மை மாசின்மை நிறைவு
தனிமை யதிதுட்ப மகற்சி முதலான
சிறப்பிய னிலையுஞ் சத்தனே யுத்தி
யுத்தன் விருத்தனென் றொருமுன்று பட்ட
பொதுவிய னிலையுக் கொளீஇயைந் தாற்று
மொருமுத றிருவருட் டெளிகடற் றோய்தொ
ருறுவனுண் மிமிழு மொண்மைய தாகலிற்
றன்மலங் குமைத்தற் கருமந்த தென்றங்
கவனடி பெறீஇய வொருநெடுங் கண்ணன்
றன்னக ரொரீஇக் கழிவிடக் கஞ்சி
யரவுகீழ்க் கொண்டு குறிக்கொருந் யோகிற்

* சத்தன், உத்தியுத்தன், பரவிருத்தன் என்பன இறைவனது நடத்த
இலக்கணங்களாம். அவையிற்றை, ஸகேதாடி-சகல வுத்தன் சக-சாகி
விய-ஷுதெ | ஸகேத-வுத்தி-ஷெ-ஷெந ஷெஷ-ஷெஷ-வவார
கஷகி - எனவருஉம் வீராகம சுலோகத்தானும், “ ஷாவன-ஷு-கிரீ
தெ-ஷு” எனவருஉம் வாதுளாகம சுலோகத்தானும் கண்டு கொள்க.

கிடப்பத் தனிமையிற் கிளர்வா னெடுங்கட்
 பூவினர் நேடுபு புரிவுநேர் கொண்மா
 ரடிகடை வந்து மறியா துஞற்றலிற்
 கையற வுறீஇ யின்ன ராகப்
 பன்னாட் பரித்தங் கரிதினிற் பயந்த
 வம்மனை திரைவிழக் காமெடுத் துயர்த்தி
 நெஞ்சினிற் றுக்கி நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து
 விரங்க லேய்ப்ப வலைமறிந் துலம்பும்
 வளிதுதைந் தூங்கு பாற்கட னடுவட்
 டொலைவி னல்லமிழ்தந் தோன்றிய மானக்
 கருங்குழற் செவ்வாய் வெள்வனைக் கொழவயி
 னிம்பர்நோன் புறுபய னெலாந்திரண் டென்னத்
 தோன்றி முப் பொருளின் றுணிபது விளக்கி
 யெம்மைநெறிப் படுத்த மிருங்குரு மணியாஞ்
 சோமசுந் தரநின் றெல்புகழ் வாழ்க
 வைதிக சைவம் வழங்கியோய் வாழ்க
 மறந்தும் புறந்தொழா வள்ளியோய் வாழ்க
 தாதுகு பதுமச் செங்கேழ்ச் சீரடி
 பணிந்துநிற் கேட்கும் பரிசொன்று மன்னோ
 வென்னெனிற் சைவ சித்தாந்த முண்மை
 முன்னுமத் தெய்வ முழுப்பொருள் சிவமே
 யென்றெமக் குணர்த்து நின்னுட தேச
 வுறைப் பென்று மகலாது
 சிறப்ப வாழச் செய்மமதி யருளே. (க)

நேரிசை வேண்பா.

அருளின்றி யத்துவித மாராதே யென்று
 பொருளில்லா மற்றையவர் புன்சொ—லிருளறுத்த
 வந்தரா வுய்ய வவதரித்த நற்சோம
 சுந்தரா மூன்றுண்மை சொல். (உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சொற்பொரு ளற்பகல் பொற்பணி யென்னுந் தொடர்பெவையு
 மிற்றிவை யிற்றிட நற்பொது மெய்நிலை யேன்றமுடி
 புற்றது வென்றெமை முற்றிய வாணவ மோட்டெடுப்பச்
 செற்றிய சோமநற் சுந்தர நின்னருட் செம்மையென்னே. (ஈ)

நிலைமண்டில வாசியப்பா.

என்னை யொருமுத லெனரினைத் துணராது
முன்னை யுடைமையும் குணியுமென் றோதிச்
சிவசும மொசெங் கிராந்த மாயூ
வாதப் பொருளிலை பாறமேற் காட்டித்
தனிமுதல் சிவமெனத் தந்தநஞ் செல்வ
பல்வகை மதநிலை யெல்லா மிழுக்கென
மெய்ந்நிலை நிறுத்திய வெல்லரும் திறலோ
யருட்டிரு வினையொப் பளாய்நி பாதத்தி
னைம்மல மேவிய செவ்வியிற் பெறுது
மன்றே லின்றென வருப்பினிற் புகன்ற
சொல்வன்மை நின்ற சோம சுந்தர
வென்முறை கேட்க செவ்வியின் மாதோ
துணிபுகும் பிற்ற லாடைதைத் துடி இப்
பேயென வருவு பெரிஞ்சுரு ஞாளி
கவாந்த காவினி நிலந்தொறும் போந்து
பற்றிற் திட்டிச் சொற்பல காட்டிப்
பருவான் முகமு மருளுறப் புலத்தி
மல்லு மானமுங் கழிஇத் துணைக்கை
நீட்டியு நிரம்பாப் பெருமிடி யறினு
மலப்புழு நாயிற் கிருட்டிலே சரியி
னோறி வுறாஉந் தாருவிற் சேறினு
மிறப்பா மலக்க ணெனைத்துற வரினு
மீளா நோயின் மாழாந்து படினு
மொன்றிரண் டென்று முறுமவை யென்றும்
பல்லுரைப் பிணக்கிற் செலீஇயய னின்ற
வருள்கிறி துணராத் தெருளிலா மாக்கள்
பொய்ந்நிலை கோடாது சமயமுடி நின்ற
மறைமுடி தழீஇய பெறலருஞ் சைவ
சித்தாந்த நன்னிலை பற்றியான் செம்மாந்
திருக்கு நிலையதொன் றுறப்புரி வதுவே
யன்னதிக் கரிதெனி லன்னவர் தட்கு
நல்லுழை துற்றுப் புறத்தெரு வெறிந்த
மிச்சிலா மமுது நச்சியுண் பிறவி
பருணினைந் துறுதலாம் பிறவின் நெற்கே.

மும்மணிக்கோவை.

நேரிசை வெண்டா.

எற்றினும் பற்றின்றி யேலடியார் நற்பற்றுப்
பெற்றவர்க்கு ரோங்கப் புரிபெரியோய்—சுற்றறிவேன்
மூலஞ்சார் போதிற் கருவியெது முற்றியான்
சிலத்தி னேதறிவேன் செப்பு. (ரு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்பன கொங்கை யுமைஞானத் தெள்ளமிர் துண்டசெல்வ
ரொப்பின ருட்டிரு வாரமிர் தாருமெ மொண்ணணலாம்
பப்பிய சீர்ச்சுந் தரநின் றிருமுகம் பற்றி நின்றோர்
மற்றொரு தெய்வ நினைகுவ ரோசிவ மன்றியிங்கே. (கூ)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

மன்றினி னடிக்கு மறைச்சிலம் பேத்திக்
கவிச்சுமமை யாகுகிர் பலப்பல திறக்குஞ்
சிறுநெறிச் செலவி னவலப் படாமே
சிவமே மறைமுத லெனவருட் செயலிற்
காட்டிய நின்ற வரதத் தாசா
னப்பய தீக்கித னிப்போழ் தத்து
வோருரு வுநீஇத் தோன்றிய துறுச்
சைவம் பரமெனத் தருவா மொப்பி
றெய்வஞ் சிவமெனத் தெளிப்பார் தெளிப்பா
மென்றநற் சூனேக் கொண்டெம் வம்மென்
றுற்றவை கண்கூட் மிணர்த்தினை பெரியோய்
மற்றொழி லவற்றி னீவீற் றமர்ந்த
வப்பெரும் பதியு மதன்பெயர் கொண்மே
யிக்குறி தெருளப் பற்றலர் லல்லோர்
வேறு காரணம் விரித்தொழிந் தனரே
சிவப்பெருந் தன்மை யிலக்கிய முற்செய்
நீல கண்டனார் பாடியந் தெளித்துக்
கையி னெல்லியங் கனியெனப் பெரும்பயன்
காட்டிய நின்ற சூனையம் பதியி
னியாவரு மதிக்க விருந்தநின் னுருவங்
காண்டொறுங் காண்டொறு மியார்க்கி யாரே
நின்றுகங் காண்மார் வேறுமருந் துளரே
மொழிகளாம் பெறலருந் திருவநல் லமிழ்தஞ்

செவிவா யாகப் பருகிய வானோர
 மெல்லாச் சமயமு மெவ்வெத் தெய்வமு
 மொன்றென வுலோக நின்ற நீர்மையிற்
 ஈற்றயங் காசு மொப்பென மருண்டு
 குழறுத லடித்த சமரசஞ் சொல்வரோ
 வங்மன முரைத்த கருங்குழிக் கணக்கன்
 வழுஉச்செறி புகத்துவப் பாடலு மீரறு
 தெய்வப் பாக்களுந் திறத்தினி லொப்பெனத்
 திருவருட் பாவெனச் செப்புவர் கொல்லோ
 வெனமறுத் துரைத்துக் கருங்குழி பாக்கள்
 கருக்குழிப் பாவெனத் தெரித்தவெங் குரவ
 வவன்றன் மைத்துன னறியாப் புரைகள்
 பிதற்றிய மொழிகட் கசம்பிர தாய
 நிரசனத் தொட ழுந்நான திமிரபாற் கரமு
 மூர்க்க வாது வித்வம் சரியெனப்
 பேர்கொணன் னாலு மியற்றி யழித்த
 சீலமுந் தவமுந் திருவுமெய் யுணர்வு
 நிற்கேர் குநர்க்கு நாடொறும் பெருக
 வளிக்குமெய்ஞ் ஞானச் செம்மால் கயக்க
 ணின்றபல் வாளை வெடிபடக் கிளந்து
 விண்மீன் வட்கார் மாறு சிதர்த்து
 மொசிக்கமேற் சேற முசுக்கலை தாஅய்ப்
 பூர்க்கத் தாருவி னேற்றெதிர் பற்ற
 நெற்றுபு கிடந்த கொம்மைய வரத்த
 துகிர்கடைந் தார்த்தன பழங்களாழ்ப் படுகர்க்
 குடிக்கொளுந் தம்மிற் படப்படக் கர்கரென்
 றரற்றிடு நுணல்க டலைமீக் கஞ்ச
 வலர் நற வெளளிப் புழுவுண் டாங்கு
 நற்பொலி வுறாஉஞ் சென்னையிற் சில்லோர்
 பொய்யறி வாண்ட புன்மையி னின்னிய
 லுரையும் பொருளு முணர்ந்து கொள்ளாமே
 யிழுப்பவை வினைத்து விழுப்பமணு வின்றி
 விசித்த வலியிற் பசித்தோர் கான
 லலராக் கொண்டெனப் பகடியர் வெற்றுவரை
 புகழ்ந்துந் றலைந்து கலங்கினர் மாதோ

மெம்மவர் நல்வினை நின்றனைக் காட்டப்
பொக்கயின் றண்டிப் புலவர்கள் புகழ்வோய்
தம்மை யுடைய தலைவனை யிரண்டற
வீண்டலே பேறென விளக்கிய புலத்திற்
செம்பொருள் புரிவான் சேர்ந்தன மெய்யே.

(௭)

நேரிதை வெண்பா.

மெய்யே விடுதியினு முப்பொருளு மேலதனு
லையோநாம் பிர்மமென லாகாதே—பொய்யெனிலோ
முத்தியில தென்றிலையேன் முன்னழிவார் பற்பலர்மெய்ச்
சத்தியமே சுந்தரநீ தா.

(௮)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நீதா சிவத்தை நினைப்பித் தவாபுற நீசமதப்
பேதா விபூதியுங் கண்டியும் பேணும் பெருவணியா
நாதா பிரசங்க போதா மதிச்சுந்தர நாயகனே
வேதா தகப்பன் பொருதழியார் நின்றன் மெய்ப்பெறினே. ()

இணைத்துற ளாசிரியப்பா.

பெறுகவிஞ் ஞாலம் பெறுகவிஞ் ஞால
மாயிரம் கவர்தாற் பணமுடை யரசு
மும்பர் வேந்தனு மொண்பெருங் குருவு
மாலு மோதிமத் தேவுந் தெரியா
மாழ்கி யகந்தையின் மாண்டு மேகானம்
வாதராய்ப் பேத வுலகா யதராய்த்
திமையே கெரண்டு தியங்கினர் நிற்கப்
படியவை படைந்துப் பரிவார முற்ற
மறைமுடிக் கோயின் மன்னிவீற் றிருந்து
திப்பியம் பழுத்த சைவசித் தாந்த
வுண்மைப் பொருளெலா மொருங்குறக் காட்டி
வாதியர் கோடமை மறுத்துரை தந்த
நாயக னூல்களை நன்கினிற் பெறுக
வன்னவை தம்முட்
சிலச்சில நாத்திகந் தெறுப்பன வன்றே
மாயா வாத மடிப்பன சிலவே
பலப்பல வைணவம் பாற்றுவ வன்றே
சமய சந்தானத் தாராங் குரவ

ரஞ்ஞமொழி விளக்குவ வன்றே பலவே
சித்தாந்த மாட்சி தெளிப்பன சிலவே
யடியவர் மேன்மைக ளைவன பலவே
சைவ நிந்தைகளைத் தகர்ப்பன வளவில
வாகவி னுலகீர்

கலகல யிழற்றும் பசுது லொரீஇ
ஞான தூல்பயிலு மார்வங் கொண்மின்
வளமுய ரன்னவைக் கொருதிற வாவது
சோமசுந் தரன்றன் றென்னான் மாதோ
வென்பது தெளிக வியல்புணர்ந் தோரே.

(க0)

நேரிசை வேண்பா.

ஓராத வத்துயிதந் கொண்பொருளை யோர்ந்துரைத்த
வேரார்மெய் கண்டசிவ னெந்தையினைப் - பாரா
தவற்பழித்த நிந்தையறுத் தானுதித்தா னீர்தூ
லவற்களித் தான்குந் தான்.

(கக)

கடிகைக் கலித்துறை.

சுந்தர கேசவன் கோயிலிற் பாசண்டர் சொன்மையிலா
வந்தர கங்கைதம் வாமனன் டாதத் ததின்வரநஞ்
சுந்தரன் வேணியி னேற்றிமும் பாவந் தொடவுருவை
யந்தர மாகு யழித்தவ லியன்றி யாருளரே.

(கஉ)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

உள்ளது போகா தில்லது வாரா
தென்ப தாத்தக் கட்டுரை யாகலிற்
றெய்வப் புலமை கைவந்து கிடைந்த
சித்தாந்தப் பொருளைக் குறிப்பிற் பகர்ந்த
முப்பா லாரு முலக முண்டென்று
கிளத்தலி னுனு முண்மையே யன்றேன்
முயற்கொம் பொட்டத் தோன்றா தன்றே
பேய்த்தேர்ப் பிறக்க மெனினப் பிறக்க
மாத்த மாசு வறிந்திசி னேரே
யங்ஙன முணரும் பெட்டி வாயாது
சங்கா ரியமுந் தரத்துண ராமே
சச்சிதா னந்தனென் றிடுகுறி கொண்ட
வீசூர் மண்ணன் முதலாம் வாகியர்

முரணிக் கயிற்றி னரவே போலப்
 பிரமத் துழையுயிர் சகபரந் தோன்றலிற்
 பொய்யெனக் குழறிப் பொருந்துகித் தாந்த
 முப்பொருள் பிழையே துவிதம தென்றுந்
 தங்கோ ளத்து விதமா மென்று
 மலகையிற் குழறிய பொருளிலா வெறுதூற்
 கத்வித தூடண நிக்கிர கம்மென
 முற்பெயர் வாய்ந்த வினாவிடை குதர்க்க
 வாத விபஞ்சினி தூலவா தூலஞ்
 சித்தாந்த பூடணஞ் சன்மார்க்க போத
 வெண்பாப் போதப் பிரகா சிசையொடு
 பிரம தத்துவ நிருபண முதலாப்
 பலதா லியற்றி யவையினி லடக்கிய
 தெருளோன் யாரெனச் செப்புக புலவீர்
 மல்லன்மா ஞாலந் தேய்த்துறு புகழோன்
 சொல்லருஞ் சென்னைச் சூனையாம் பதியோன்
 சிவதத் துவத்திற் செந்நிலக்கிடந் தவிரீவோன்
 ஞான சம்பந்த வள்ளறன் நிருவடிப்
 பதுமமலர் காட்சித் திருவுளத் தாவியன்
 குரவர்க் காங்காங்கு கோயில் வகுத்தோன்
 தவமதிற் சிறந்த சிவஞான போதன்
 சோமசுந் தரனெனக் காண்குது மன்னே
 னில்வழி யில்வழி யில்லையா லெவரு
 முய்வரும் பெற்றி மெய்ம்மைச் சைவமே.

(க௭)

நேரிசை வெண்பா.

சைவமெங்கே நால்வாருட் சார்பெங்கே மெய்கண்டத்
 தைவிகுநா லெங்கேயெஞ் சாதனமெங்—கைவரைவென்
 றார்முத்தி யெங்கேயிங் கந்தோருந் சோமசுந்தர்
 னார்முத்தி வந்திலரே லா.

(க௮)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆவா வொருசோம சுந்தரன் பாண்டிநன் னுடளித்தான்
 மேவா மவன்றனைப் போற்றிடுஞ் சூனையிற் செம்மலவ
 னுவா லொருசுதூர் மண்டல மாண்டினை யின்றிகவிர்
 தாவா தவிரிய சித்தாந்தப் பேரர சார்ந்தனனே.

(க௯)

சோமசுந்தர

நேரிசையாசிரியப்பா,

சார்ந்திடு மாகமந் தந்த வெந்தையி
 னருவா னனத்துட் பெரிது பயன்பெறத்
 தோன்றிக் குருக்களாச் சொன்மாதி சைவ
 ரொருபெரு மங்மையுந் திருவரு ளாளப்
 பெருந்தகை நால்வர்தம் பெற்றியும் பிறவுந்
 கொளுவிட வந்தவர் பிரபாவ மதிமை
 யெனுநூற் கண்டுந் தம்மன் டீர்க்கக்
 கௌணியர் பெருமான் சமனெடு புத்த
 மாயா வாத பிரணிய கருப்பம்
 வைனவ மென்னு மதவிப மழித்த
 பரசமய கோளரி யியன்முத லான
 பரளின மிலக்கிய நாவலப் பெருமான்
 சிவஞா னப்பா லேரிய வதன
 னப்பான் மணங்கமழ் மெய்ப்பாற் றலைவன்
 றன்னருள் பெற்றிய வந்தணச் செய்யுளி
 னந்தாதி போற்றிய சிந்தா சனத்தோய்
 புறச்சமய நெறியெனுஞ் சித்தியார் விருத்தக்
 கிலக்கா யிருந்த கலககமில் புலவ
 வேமந் திரியெனு மிவையிரு கூட
 மன்னா ணித்தா மாதோட்ட மூன்று
 மெந்தை முக்கணி னிலங்குறா உநீர்மையி
 னரனென வயிரு மரித்தே யத்தி
 னொருசார் செந்நீபுப் புலவரிசை மிகவி
 னக்குறி புணர்ந்த வொப்பிலாப் பதியிற்
 புதுச்சந் நிதியா முயர்ந்தோங்கு சினகர
 மமர்ந்தடி தொழுவார்க் கருள்வினை வருளித்
 தன்றிரு முகனிற் பொலியுந் திருக்கோ
 விருவொளி யென்னத் தெரிக்கிய குருகுச்
 சலசங் கழுநீ ரருகுநின் றேந்து
 மிச்சையுந் தொழிலுமா மிருமனை யவர்புற
 மிருப்ப வீரையிற் றரணியுதித் தன்ன
 வழியா வாற்றற் சிகிழ் திலங்கும்
 பரனவ னருளி னவதரித் துறுகலை

முற்றத் தெரிந்து முடிபது புரக்கு
 மொளிப்பே நிரண்ட னுருபுசே ரயின்மக
 வெனுமிறை பெயரோ னினையில கேள்விய
 னவன்றனை யுறமு மாரிய சோம
 கந்தர வயின்வயின் றெல்சபை வைத்துக்
 கந்தர மென்னப் போதசுந் செய்த
 முந்தையோய் நின்னை முற்புக் கண்டோர்
 வேதாந்தத் தெளிவா மெய்நிலை
 தானன்றி வெறுமதஞ் சாரா நிசைவரே (கக)

தேன்கை வேண்பா.

சைவத்தாய் முத்தாய் சரித்தாய் புறமகத்துக்
 கைவைத்தா யார்வத்தா யாரியாய்—மெய்வைத்தாய்
 சித்தாய் பெரியாய் திருவாய்நற் சோமகந்தர
 வத்தா வெனக்கெங் கருள். (கக)

சட்டனாக் கலித்துறை.

அருணன் மறையிவ வாகமம் போலநம் மாரியரப்
 பொருணா லெமக்குயத் தந்தத் னுலருட் போதரலாற்
 றெருணா லவைவென காண்டலி னீரறு தெய்வமுறை
 யருணா லெனச்சொல்லுஞ் சூசோம கந்தர வாண்டகையே. (கக)

அடிமுற் றவையு லவாசியப்பா.

சாநயுடை பிலங்கு கரிமா வொன்றே
 தகைமைப் பிரணவச சாமி முன்னவனே
 யாண்டரு ளாரியர் பன்னிரு வோரே
 தகைநற் மெய்வஞ் சங்கர னொருவனே
 தகைய முயல்வதிங் காணவத் தனையே
 யாண்டகை யென்பவன் சோமகந் தரனே
 யேலருள் பெறுவதிங் கெம்மனோர் கடனே. (கக)

இன்னிகை வேண்பா.

கடலுலகில் வாழ்பயனுங் கற்றவரைச் சேர்வுந்
 திடவாயு ளார்பயனுந் தின்வாயி னார்பயனும்
 சொல்வரையார் தம்பயனு மாபயனுஞ் சோமகந்தர
 நல்லுடையாய் நின்னோக்கி னும். (உ௦)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நாமஞ்சு நாமஞ்செய் நாமக் குறிவைத்து நாணரகிற்
காமஞ்சு ராத்திரர் புத்தர் சமணர் முதற்கலகீர்
தோமஞ்சு வீட்டி விடுதிகண் டின்பச் சுவையருந்திற்
பாமஞ்சு சுந்தரன் செய்தரு நூல்களைப் பார்த்திடுமே, (உக)

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

பாரறுத் தியற்றிய பல்லுவர்க் கூவ
றனுவேர் வாழ்க்கைச் சீறார் மதவட
னனிரிபு புற்றோ னுயினு மிமமிகப்
புல்லெ னந்தி யிடைத்தீ றெலியுங்
கல்லாப் பொதுவ னேரக் குறிப்பி
னில்லன படைக்கவும் வல்ல னயங்கெழு
வுலகக் கருவியா மாமழை யுறைக்கா
தியலின் வேறுநீலிக் கயங்கழி முளியும்
வேனி லாயினுந் துளைக்கா லல்லியி
னடைகளி னீழற் கதிர்க்கோட்டு நத்தை
யேற்றுட னிளவளை யவற்றைப் பகற்கடி
கூட்டுநீ ரேறிக் குலவுதண் பிணைசூழ்
முகவையம் பதியான் றருணக் கதிரின்
வாய்மணி துற்றி மதிய நேரென்ன
மார்பிற் றுயல்வரு மகிபன் றன்னுயி
ராயினும் வேண்டுநர்க் களிக்குங் கருணை
மாயிருஞ் சீர்த்தியி னேர்பிற ரில்லோன்
றண்டமிழ் முற்பொரு டருஉஞ் சித்தாந்த
மெனுமிவை போற்றிய வருளான் கொடையின்
வள்ள லெனையரும் வெள்கிக் கரக்குந்
தராபதிச் சேது பதிமகா நிருபன்
றன்னவை யகத்து மறுமத வாதிகள்
வாயடங்கி யுலா வைதிக சைவ
சிந்தாந்த வுண்மைத் திறமழை பொழிஇ
நின்றிட வேந்தனும் பரசமய கோளரி
யெனும்பேர்ப் பட்ட மெடுத்தழைத் திடவே
யத்திரு நாமமெம் மையனாங் கௌணிய
மெய்த்தெய் வக்கு மிளிர்வது கண்டும்

புல்லேன் வைத்துப் புரிவது பவமது
 கண்ணுதற் பெருமா னல்லரு ளடைந்து
 மண்ணில்வா டெம்மவர் தண்ணரு ளடைய
 வோதிய தேவா ரம்முதற் பெரிய
 புராண மிறுதியாப் புகல்பன் னிரண்டு
 திருமுறைக் குரிய திருவருட் பாவெனுஞ்
 சர்ப்பெயர் கருங்குழிச் சிறியோ னிராம
 லிங்க னிறந்தோ னவன்பா டற்கும்
 வைத்தின லுற்ற தன்மைய தென்ன
 வாங்குள புலவரு மரசனும் வியந்து
 வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்ட
 மாருத மென்னும் பேரிடக் கொண்ட
 வைய வையகோ வெய்யர்கள் சில்லோர்
 நின்மா ணவரென வெளிவந் துற்றும்
 பொய்த்த பட்டங்கள் பொருத்தியுந் திருமுறை
 திருவருட் பாவெனும் பெயரிவை சிறந்த
 தேவார முதலா வோது மவைக்கிந்
 கேற்கா வென்று மிழிப்பிய நின்றார்
 நின்பகை யவராம் போலிச் சைவரொடு
 சேர்ந்து பழிபவப் பட்டார் நின்ற
 னுண்மை மாணுக்கரென் றுற்றவர் யாவரு
 நின்மொழி போற்றி யுறைஞ் சரணே
 யன்னவர் பின்னு முய்ய விஞ்ஞானு
 ளல்லருண் மதியை யொல்லையி னளிப்பாய்
 வெல்பவ ரின்றி விளங்கிய திறலோய்
 செல்லாச் சீர்த்திக் கேள்விய சோம
 சுந்தர னென்னும் பெயரிய
 ளல்லோய் சற்குரு நாத மன்னவனே.

(௨௨)

நேரிசை வேண்டா.

மன்னு மருண்மொழியார் வாய்மலரும் பன்னிரண்டு
 சொன்ன கனவிலுமே சோரவிடே—லென்னத்
 கிருவாக்கி னுண்மையெனச் செய்தனையே சைவத்
 கிருவாக் கினையிதுவோ செப்பு.

(௨௩)

MAHAMAHOPADHYAYA

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்பும் பொருள்வெறுத் தேற்காப் பொருள்வயிற் சென்றசில
நுபபுள் கருப்புர வொண்பொரு டாமுமொன் றென்றுரைத்தே
பப்பும் பகட்டுரை வீழ்த்துச் சிவாதிகய வம்மணியி
னொப்பும் பொருளு முரைசோம சுந்தர வுத்தமனே. (உச)

இணைகதற ளாசிரியப்பா.

உத்தமக் கண்ணுவ வுறுவனார் விருந்தை
கருப்பமாம் வாச வடுப்படாப் பெரியோன்
வாமதே முனிவன பிருகுமா மகத்திற்
சிறுவிதிக் கெம்பர னியலவை தெளித்த
ததிசி முதலினோர் சாற்றிய சாபம்
பெரிது மலைக்கப் பிறந்த மானுடன்
கதிரையம் பதியு முதிரைசேர் கோணமுங்
திருக்கே தீச்சரப் பதியும் புதுச்சங்
நிதியெனு முபய கதிர்காம தலமு
மவிரிய பொன்னக ராணி சீகாழித்
துரைதிருப் பதிகம் தோறும் வியக்கப்
பெற்றரா வணனாற் பிழைபட் டரன்ற
புரநு ளதனாற் கோரிய விராமன
பூசை சேதுவிற் புரிந்தில னென்ற
மாமயக் கொழிக்கக் கூரோச விசய
பங்கமு மிராம தத்துவ தீபிகை
யாபா சம்மொடு வாஞ்சன ராம
வைபவ பங்கமு மிராமன் பூசை
செய்ததென் றதுவுஞ் சைவச்சூனா
மணியுந் தந்த பணியோன் யாவன்
சிவன்பர னலனெனச் சிலபா சண்டா
குரைத்த காலையின் மறைப்பொருள் காட்டிப்
பாதத் துவப்பிர காசிகை
வரியது விழைத்த வரியோ னேவன்
மேலைப் பாக்கத் தாத தேசிக
தாத்தாச் சாரி யிகழுரை யவைக்கி
ராமா யணத்துச் சூசிகா பங்க
மியற்றி யுணர்வளித்த வேரோன் யாவன்

மறைமுடி பான வுபநிடதங்க
 ளெல்லாஞ் சைவமென் நிலக்கினன் யாவன்
 கன்னிகா தேவி புராண முங்கதையில்
 விபரீத ஞான விலக்கு மாபாச
 ஞான நிரோதமு நவின்னோன் யாவ
 னன்னவன் சூளைப்
 பொற்புடைப் பதியின் மெய்ச்சிடத் தோன்றி
 நித்தலு ஞான பூசைசெய் தாற்றும்
 வித்தகன் சோம சுந்தர
 னெனப்பெயர் பொண்ட கனத்தின னன்றே.

(உரு)

நேரிசை வெண்பா.

அன்றே தணிகா சலத்தவமும் கண்ணப்பர்
 நின்றபிர பாவமொடு நேருந்தி —யென்று
 மறவாத நாமா வளியுஞ்செய் தாயுய்
 பிறவா நெறியெனக்கே பேசு.

(உ௬)

கடலுள் கலித்துறை. (கிள்ளைநீர் தூது.)

பேசுக வெங்முறை பித்தர்கள் போலவன் பின்னலங்க
 லாசுக வேண்டிப் பிதற்றுகின்ற லிங்ங னாற்றுவர்யார்
 காசு எதத வளையுங் கழலத் தலைவி செய்கை
 மாசுகம வேட்ட னென்றிணைப்பீர் நல்ல மாசுகமே.

(உ௭)

நேரிசை ஈசிரியப்பா.

சுருமளி சைவச் சுகம்பெறு அடற்றும்
 பசிப்பிணி மிகுத்தோன் கையலர் கழிஇப்
 பேயத்தேர்த் தோற்றங் கண்டாங் கதிற்பசி
 சழிப்பிய நினைந்து பெற்றுணச் சென்றங்
 சொன்றங் கோடா துலைந்துமாண் டாங்கு
 மணியு மகளிரும் பனையுடுப் பெவையு
 மூர்தியு முயர்வு மதிப்புஞ் சிறப்பும்
 பெறுவே மென்று வேடர் கோட்பட்ட
 மாவிற் புள்ளி னீண்டைய வீண்டு
 மிழிஞர் பலர்மாளு மலமரல் குறித்துக்
 *காசு மதமெனக் கல்வியார் சழித்த
 மாசுக் கோளென வண்மையா ரொதுக்கிய
 வேசு மதமென வெம்மனோ ரிழித்த

வேசு மதத்தவ ரோமாற் றங்கள்
 பலப்பல பொய்களுஞ் சிதர்த்தடை யுண்மை
 யிலக்கி விளக்கமென் றியற்றிய குருவே
 சிவபா ரம்மியப் பிரதரி சிரியு
 மொருபா ரதத்தி னுட்சங் கிரகமுஞ்
 சிவத்துவி சரினுற் கருட தீபிகையுந்
 தூர்ப்போத சம்வா தம்மெனு நூலும்
 பிரமவது பூதியும் பேசிய குருவே
 ஞான தீபங்க ணவிற்றிய முதலவோய்
 மறைமுடி வுற்ற கைவலயக் கருத்துச்
 சிறிதும் மாயா வாதமன் றென்று
 பெருநூல் காட்டிப் பிறங்கவைத தவனே
 சித்தாந்த சேகரஞ் செய்தீ ரியனே
 சிவச்சொற் றெளிவுரை யியற்றுஞ் சியனே
 சுபோத விளக்கஞ் சொற்றனே ரியனே
 பரமத பங்க வினாயிடை வேத
 சமாச கண்டனமொடு பிரம தரிசினி
 சித்தாந்த போதம வேத சிவாகமப்
 பிரமா ணியமிவை யருளுமா ரியனே
 பெண்களைக் கல்வி பயிற்றுவித் திடுத
 னன்றன் றென்று மறுபடி நவிற்றிய
 பொருண்முடி புணர்ந்த புலவ ரோறே
 சிவதத்வ சிந்தா மணிசெயுஞ் செல்வ
 மவதத் துவத்தி னலையா தரும்பொரு
 ளிவையென வளித்த பெருநில வேந்தா
 னியாயாக கரமணி சதுட்டய தர்ப்பண
 மிவைமுத லான நூற்றின் மேற்படு
 சோமசுந்தர சாத்திர மென்ன
 வறிஞர் கொண்டாட வருளிய திருவே
 சமய வாதந் தண்டாக் கேடெனப்
 பொருளிலா பங்கள் போக்குவ தென்ன
 வருநட் பெல்லா மாய்ப்பது மஃதெனப்
 பெருஞ்சுற் றத்தைப் பிழைப்ப தஃதென்ன
 வீங்கிருள் படித்துத் தூங்கி யீங்குப்

புலவரென் நிருந்தோ ரழியிவை நினைந்து
 கொள்ளாது விட்டுப் பேதற்றார் மன்னோ
 வவையெலாம் பொய்யென் றறிந்து சித்தாந்த
 மெய்ப்பொருள் விளக்கிப் பொய்ப்பொரு டெறுஉத்
 தெய்ப்பிலா வைப்பி னொப்பிய நின்றோய்
 புட் கரப் பட்ட வானப் பேருறைக்
 குமிழி யன்ன பொகுட்டு விழிய
 கரும்பிடர்த் தலைய மாச்செவிக் குறுமுய
 லுள்வனைத் துள்ளி யுலம்பல் போற்புற
 மதத்து வாநிக டங்களுட் பேரொளி
 செய்யு மார்ப்பரிப் பொழிய வாங்காங்
 குய்வரச் செலீஇக் கைம்மாப் புக்குக்
 கோட்டினுங் கையினும் வாலினுங் காலினு
 நூழிலாட் டதினுஞ் சிதைப்பது நேர
 வாட் கி யவர்மதந் தெறுத்த நிற்போல
 வெவருங் கண்டிலே மினியம்ம யாரே
 தவத்தினின் முளைத்த ஈ தூர
 வருட்பெரி யோய்லின் புசுழளப் பிலவே.

(௨௮)

நேரிலே வெ னைநா.

புலப்பிலா வாதுயர்ந ளம்மவென வேங்கித்
 துளக்க மனங்கொள்ளக் துலங்க - விளக்கமது
 கண்டி சிரந் துளக்க வுண்மைப் பொருள் நாட்டு
 கண்டி மதியழகக் கண்டி

(௨௯)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கண்டனஞ் சூந்தர நின்றனைப் போற்செயக் கண்டிமிலேங்
 கண்டனஞ் சாரருள் காட்டுவர் தம்மையுங் கண்டிமிலேங்
 கண்டனஞ் சேரருள் சேர்குரவோரையுங் கண்டிமிலேங்
 கண்டனம் பெண்மணிந் கண்டனர் தாமொன்றுங் கண்டிலே.

(1)

சோமசுந்தர மும்மணிக்கோவை

மு த் தி த் து.